

DR. TÓTH BÉLA LAJOS

1925–1999

Állatorvosdoktor, az állatorvos-tudomány kandidátusa, biokémikus, a biokémia oktatója egyetemünkön (1965–1972), majd a Gödöllői Agrártudományi Egyetem állatélettani és állategészségtani tanszékének vezető egyetemi tanára. Az elektroforézises technika bevezetője az állatorvosi kutatásokba.

Tóth Béla Lajos 1925-ben született Budapesten, 1951-ben állatorvos-doktori oklevelet szerzett. Rövid ideig a Phylaxiában gyakornokoskodott, majd Polgáron volt gyakorló állatorvos. Kemény professzor hívta meg az újjáalakult élettani tanszékére 1952-ben. Némethné dr. Gáspár Zsuzsanna segítőjeként szervezte a biokémia tantárgyat, majd a docensnő halálát követően 1965-től a tantárgy felelős előadója volt. Az új kiadásban megjelenő *Biokémia* című tankönyv már az ő átdolgozásában jelent meg.

Kutatómunkája sokrétű. Az elektroforézises technikát ő vezette be az állatorvosi kutatásokba. E témájú kandidátusi értekezését 1963-ban védte meg. Fő témája a kalcium-anyagforgalom és a gazdasági állatok szénhidrát-anyagcseréjének vizsgálata volt.

1972-ben elfogadta a Gödöllői Agrártudományi Egyetem meghívását, és az egyetem állatélettani és állategészségtani tanszékének tanszékvezető egyetemi tanárává választották. Közel 20 évi tanszékvezetői tevékenysége után 1991-ben

nyugdíjba vonult. Munkájának elismerésül az egyetem elsők között professor emeritus címmel jutalmazta.

A hallgatók által is elismert és kitüntetett kiváló előadó és oktató volt. A szakma igényének és a tudomány színvonalának megfelelően korszerűsítette, új elemekkel gazdagította tantárgyait, kiváló előadó és szigorúan vizsgáztató tanár hírében állt. Fő célja az volt, hogy a végzett agrármérnökök azonos szemléletű partnerei lehessenek más, a mezőgazdasági gyakorlatban vagy kutatásban dolgozó szakembereknek.

Tudományos publikációinak száma közel száz, és majdnem egy tucat szak-, illetve tankönyv megírásában vett részt. Az Állatorvostudományi Egyetem TDK-tanácsának 10 évig volt elnöke, 1969-től, docensi kinevezése után 1972-ig az Orvostovábbképző Intézet külső munkatársa volt. Számos hazai és nemzetközi tudományos társaság tagja, illetve vezetőségi tagja. A Kiváló Dolgozó, a Pedagógus Emlékérem kitüntetései mellett legbüszkébb azokra az elismerésekre volt, amelyeket előadásaiért kapott a hallgatóságtól.

Autóbalesetben szerzett sérülésének számos utóhatása sok gondot okozott számára, mégis nyíltszívű, példaértékű tapintatosságával segített mások gondján, baján. Megfontolt, előrelátó emberként óvta környezetét az elhamarkodott döntésektől. Szorgalmával, tudománya iránti alázattal szolgálta hivatását.

1999. február 23-án, életének 73. évében hunyt el Budapesten.

Irodalom

Bárdos László: Tóth Béla Lajos (1925–1999). *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1999. 121. 9. 570.